

عنوان مقاله:

مصادیق منت خداوند بر بندگان از نگاه قرآن با تاکید بر بعثت پیامبر(ص) با محوریت آیه 164 آل عمران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مطالعات اجتماعی فرهنگی و پژوهش دینی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

طیبه تقی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم قم

رحمان عشریه - استادیار دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم قم

خلاصه مقاله:

قرآن کریم تنها از نعمت های بزرگ و سنگین و هدایای معنوی الهی، مانند ایمان، قرآن، امامت، رسالت، ولایت و نبوت، به منت یاد می کند و هنگام تعبیر از اعطای آن ها فعل من را به کار می برد نه از نعمت های مادی مانند آب و هوا؛ حتی حیات مادی. منت از جانب خداوند خوب و پسندیده است ولی اگر از جانب بندگان باشد زشت و ناپسند است. از جمله نعمت های سنگینی که خداوند بر ما ارزانی داشته است نعمت ارسال رسل و بعثت پیامبر (ص) می باشد که خداوند آن را با واژه منت بیان کرده است که نشانگر عظمت آن می باشد. مصادیق منت خداوند بر بندگان فراوان می باشد که لطف خداوند شامل آنها شده است. مانند منت بر موسی و هارون، منت بر یوسف و برادرانش، منت بر مومنی. هدف از این پژوهش بیان یکی از مصادیق منت خداوند از نگاه قرآن با رویکرد منت بعثت پیامبر با محوریت آیه 164 آل عمران می باشد، که با توجه به جایگاه منت از منظر کلام وحی پی ببریم و بیان کنیم که کاربرد این واژه در قرآن و در این آیه با توجه به معنی آن بیان گر حکمت و نعمت عظیمی است که خداوند بر جهانیان و مخصوصا بر مومنان ارزانی داشته است.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، پیامبر اکرم، منت، بعثت، آیه 164 آل عمران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/659606>

